

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613010214
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4613010214.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného Q. B., nar. XXXX pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2015, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Q. B. narodený XX.XX.XXXX v M., trvale bytom L. W.,
na slobode, nezamestnaný

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

dňa 18.08.2012 v čase okolo 23,00 hod v Horných Obdokovciach neoprávnene vnikol na pozemok rodinného domu č. 33 J. D., nar. XX.XX.XXXX a D. D., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že kopal do brány a hodil do nej smetnú nádobu, čím vyvalil bránu a odtrhol jeden pánt, následne vstúpil na pozemok, kde fyzicky napadol poškodeného J. D. údermi dlaňou do hlavy, pričom zranenia mu nespôsobil a z miesta ušiel až po privolaní policajnej hliadky,

t e d a :

neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

t ý m s p á c h a l :

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona

z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.10.2013 pod sp.zn. 2T/43/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.04.2014 sp.zn. 3To/122/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topoľčanoch podala dňa 09.08.2015 na Okresný súd Topoľčany obžalobu na obžalovaného Q. B. (ďalej len obžalovaný) pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe popísanom v obžalobnom návrhu.

Vo veci súd po vydaní Trestného rozkazu, proti ktorému okresná prokuratúra a obžalovaný podali odpor, nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaný Q. B. v súlade s § 257 odsek 1 písm. b) Trestného zákona vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne súd postupom podľa § 257 ods.4 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku zistil otázkami, či:

- rozumie z čoho je obžalovaný
- či bol poučený o svojich právach
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku
- či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin
- či sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Nakoľko obžalovaný na všetky otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu podľa § 257 ods.6 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval, ako:

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko neoprávnene vnikol do obydlia iného a spáchal čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že v registri priestupkov má 8 záznamov, ide o priestupky zo dňa 28.01.2012, 05.02.2012 proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písmena c) zák. č. 372/1990Zb.z., proti majetku zo dňa 28.01.2012, 13.07.2012 podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990Zb.z., proti verejnému poriadku zo dňa 05.02.2012 podľa § 47 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990Zb.z., proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 12.11.2012 podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990Zb.z. a v cestnej doprave zo dňa 17.04.2014, 30.04.2014 a 02.05.2014 podľa § 3 ods. 2 zák. č. 8/2009Z.z. V registri trestov má 8 záznamov, z toho 7 záznamov o odsúdení súdmi SR. V dvoch prípadoch z roku 1996, 2002 sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v jednom prípade z roku 2003 mal odpustený trest amnestiou. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.01.2007 sp.zn. 3T/85/2005 mu bol podľa § 238 ods. 2 Trestného zákon a č. 140/1961Zb.z. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok 6 mesiacov, rozsudok bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.06.2008 sp.zn. 3T/93/2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 09.12.2008 sp.zn. 3To/58/2008 a podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/12961Zb.z. mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 4 mesiace v I. NVS, trest bol vykonaný dňa 09.04.2011. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 01.04.2009 sp.zn. 2T/29/2009 podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a § 364 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 2T/43/2013 mu bol podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 4 mesiace a uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 29.04.2014 sp.zn. 3To/122/20103 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté. Skutky vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/43/2013 boli spáchané 05.02.2012, 08.11.2012 a 12.11.2012.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Obžalovanému ukladal súd trest za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmena l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutoval) poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, priznal vinu na samotnom hlavnom pojednávaní, kedy súd vo veci už nemusel vykonávať dôkazy súvisiace s výrokom o vine, zistených priťažujúcich okolnosti uvedených v § 37 písm. h), m) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov, bol už za trestný čin odsúdený) a preto podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona, ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby jeden rok až päť rokov, s poukazom na uloženie súhrnného trestu za štyri skutky, mu bol uložený trest vo výmere 1 (jeden) rok 6 (šesť) mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona bol zároveň zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 2T/43/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 29.04.2014 sp.zn. 3To/122/20103 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad. Obžalovanému bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody s poukazom na ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mu nemohol byť uložený miernejší trest, ako trest uložený skorším rozhodnutím (Okresného súdu Trnava zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 2T/43/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 29.04.2014 sp.zn. 3To/122/20103).

Od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona nebolo možné upustiť, nakoľko toto je možné v prípadoch, ak súd odsudzuje páchatela za menej závažný trestný čin, než ten, za ktorý bol odsúdený obžalovaný skôr a taktiež v prípade, ak bol skorším rozsudkom uložený trest na samej hornej hranici trestnej sadzby a v čase rozhodovania nebol ešte vykonaný.

Súd má za to, že takto uloženým trestom sú splnené podmienky pre prevýchovu obžalovaného a v budúcnosti sa už obdobného konania vyvaruje a taktiež je splnený i prvok generálnej prevencie.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.